

Jézus Urunk tanítása

2026. július 3.

Jézus Krisztus Urunk:

...akik a mai napon elfogadtátok hívásomat, és elzarándokoltatok e helyre.

Köszöntöm mindazokat, akik lélekben vannak jelen ma ismételten veletek.

A mai tanításom felétek a magvetőről szólt és a Mennyek Országáról.

Az első tanítás, az a (...) lélek tanításában, hisz ugye a magvető, aki elmegy, hogy elszórja a magját, és mikor elindul vele, némely szem az útszélre esik, jönnek az ég madarai, felszedik, és megeszik. Némely mag a kövek közé esik, ahol nincs megfelelő termőföld, kihajt, de nagyon hamar, mikor a nap elkezd forrón tűzni, kiég, mert nincs neki gyökere, tehát nem tudott gyökeret verni. Némely szem pedig tövisek közé esik, és mikor elkezd nőni, a tövisek megfojtják. Majd jön a jó földbe eső mag, amely termést hoz.

De hogyan is értelmezzük ezeket a példabeszédet a tanításban, hisz példabeszédben adtam ezt a nép sokaságának a Genezáreti-tó partján.

Hogy van ugye az a mag, ami az útszélre esik. Ezt úgy kell értelmezni, hogy a madarakat is valakinek el kell tartani. És ugye volt nektek most, nem oly régen az a tanítás, hogy egy fillérért ugye két verebet adnak, és mégsem hull le egy se a földre, mert megmaradnak.

Itt az a része a tanításnak pedig, hogy összeszedik azt a magot, amely az útszélre esett, és azzal táplálkoznak, hogy nekik is jutott belőle.

De utána jön az a mag, amely a kövek közé esik. Azt pedig úgy kell értelmezni, hogy jelen van a felebarát a testvérben, aki megnyissa ugyan szívét, de a tanításokból nem tud gyökeret eresztetni szívébe, hogy megmaradjon. Csak lehet, hogy ideig-óráig. Ahogy itt is, mert ugye kisarjadt, elkezdett nőni, felkel a nap, mikor forrón tűz, kiégett, mert nem tudott gyökeret verni, mert nincs termőföld. A szívben is, és a lélekben is, ha valaki nem tudja, hogy a tanításnak milyen fontossága van, és hogyan eresszen gyökeret szívetekben, lelketekben, és hogyan működjön rajtatok és bennetek, akkor csak ideig-óráig van meg, mint ez a mag, amely a kövek közé esett.

Utána ugye jött a harmadik része a tanításnak, amely mag pedig a tövisek közé esik. A tövisekben lehetnek azok az emberek a felebarátban, akikben mindig a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság és a féltékenység van jelen, és akik nem tudják elfogadni azokat a testvéreket, akikben a tanításom gyökeret vert, és a szerint

próbál élni és cselekedni, és megmutatni, hogy hogyan kellene haladni a meghívás küldetésében, az élet-útpályán. Az ilyen testvér akkor gyűlölködik, majdnem úgy mondhatod, mint ezek a tövissek, akik szinte így megfogják a termést, hogy nincs rá szükség a tövissek között termésnek. Megfojtani.

S ezért rossz ez, amikor az emberek a felebarátban nem törekednek arra, hogy a tanításaim, amelyeket hónapról hónapra, a bűnbánat-időben hétről hétre megadok nektek, hogy gyökeret verjen szívetekben, lelketekben, működjön rajtatok és bennetek, és ebbe is lehet belekapaszkodni a nehézségeid idején, a megpróbáltatásaid idején, a fájdalom idején, a bánat, szomorúság. Hisz annyi mindent lehet azért felsorolni, hogy mi minden van jelen a mindennapi életben. De nem vagy egyedül, ha a tanításaim gyökeret vertek szívedben, és veled maradnak, és segítenek a mindennapokban. És akkor várhassuk azt, ugye, hogy ha már gyökeret eresztett szívedben, lelkemben, akkor ez már a jó föld a termésében, és tud termést hozni, százszorosot, hatvanszorosat, harmincszorosat. Tehát ez mindig attól a felebaráti testvéremtől függ, hogy kinek hogyan és miképpen van jelen szívében a tanításom, amely gyökeret vert.

Hogy ha megfontolod a tanításomat, és a szerint élsz, és a szerint segítesz másokon, akkor várhatod talán a százszoros termésedet. De ha a tanításom jelen van, de néha elsiklasz felette, és talán nem marad meg minden úgy benned, ahogy megadom, akkor az csak lehet, hogy hatvanszorosával van jelen bennetek. És az a felebaráti testvérem, aki úgy van vele: „Hát, ha ma van tanítás, jó, ha nincs, nincs, úgy is jó. Élem a kialakított életemet. Ha majd szükségem lesz, akkor törekszem arra, hogy ne csak harmincszoros tanítás legyen bennem, hanem majd igyekszek, hogy több legyen.”

Csak nem biztos, hogy akkor megtalálja a megfelelő utat a terméshez a jó földben, hogy a mag meghozza a maga termését.

El kell ezen gondolkodni, hogy hogyan és miképpen alakítsuk ki az életünket. Hisz a végén hogyan fejeződik be ez a tanítás azzal az egyetlen egy mondattal?

Hogy: Akinek füle van, hallja meg.

Hát kell figyelni arra, hogy a tanítás hogyan éri el a felebarát-testvér szívét, lelkét, hogyan működik rajta, benne, és hogyan várja ez által a segítséget, a kegyelmet, ami által megerősödik. S akkor érzitek azt, hogy „jó termőföld vagyok szíveddel, lelkemmel, és megpróbálom legjobb termést hozni, amely a százszoros termését adja önmagamból a felebarát és a testvér felé a megvilágítás kegyelme által”.

A második tanítás pedig a Mennyeik Országáról szólt felétek, hogy hogyan van jelen a Mennyeik Országá, és hogyan készülünk a Mennyeik Országába, ahol helyet készítenek számunkra, hisz ugye mindig el van mondva, hogy: „Én a küldetés-követésemben Hozzád tartozom, Uram, mert kiválasztottál, mert szüksé-

ged volt reám, akkor megpróbálok a szerint élni a földi életemben, hogy egykor a Mennyei Országában Melletted lehessenek.”

De hogy a Mennyei Ország a hogyan van jelen e példabeszéd tanításában, mert nagyon-nagyon sok tanításomat a példabeszédben adtam meg tanítványaimnak és mindazoknak a nép sokaságában, akik hallgatták.

Itt ugye jelen van a földben a rejtett kincs. Sokan vágyakoznak, hogy: „Hátha egyszer megtalálom a földben a rejtett kincset, és akkor élem az életet, és semmi problémám, gondom nem lesz.”

Itt is ugye jelen van az ember, aki megtalálta a földben a rejtett kincset. Mit csinált? Haza ment, eladta mindenét, amiye csak volt, hogy azon a pénzen megvehesse azt a szántóföldet, ahova ő újra elrejtette azt a kincset, hogy az csak az övé legyen, s abból csak ő tudjon gazdálkodni, és jelen lenni. Tehát neki nem volt szükség se testvérré, se felebarátra, se rokonra, se szomszédra – sorolhatnám. Saját maga akarta ezt az életet élni ezen a kialakított szántóföldön, ahova elrejtette a kincset.

Utána ugye jelen van, hogy az Isten Ország, vagyis a Mennyei Ország, mert a Mennyei Országáról is beszélünk a tanításban, jelen van az a kereskedő, aki pedig igazgyöngyöt szeretne találni, keresni. Ez a fő területe, ebben szeretne jól működni. Ő is megtalálja ezt az igazgyöngyöt. Ő is mit csinál? Hát eladja mindenét, amiye van, hogy azt meg tudja venni. S az szintén csak az övé, ő nem rejtette el, ő igyekezett megvenni, hogy az csak az övé lehessen, és szintén azzal próbálja kialakítani az életét. Tehát neki sincs senkire szüksége, mert ez a gyöngy, ez megad neki mindent, amire vágyakozik, amire szüksége van a tanításból a kegyelemmel, mindenre azt mondta, hogy ez mindent megad számára. Pedig ez nem teljesen így van! Mert a Mennyei Országában az Atya vár elsőként benneteket, az után Én, Jézus Krisztus Uratok, és ha így élitek az életet, hogy nincs szükségetek senkire, csak önmagatokra, akkor hogyan és miképpen szeretnétek oda jutni? Hisz nem hallotok a Mennyei Országáról, nem tudjátok, hogy valójában ott ki van jelen, és ki vár benneteket. Mert az igazgyönggyel és a földben elrejtett kincssel foglalkoztok, az a legfontosabb.

De itt még van még egy része ennek a tanításnak, hogy a Mennyei Ország olyan lehet, amikor a hálót kivetik a tengerbe, és összefognak mindenféle halat. Mikor a háló megtelik, kiviszik a partjára, és utána mindjárt nekiülnek, és válogatnak. Vannak, amelyek oly szépek, hogy edénybe helyezik őket, és vannak a silányak, amelyeket eldobnak, amelyre senkinek sincs szüksége. És erre mondom Én, Jézus Krisztus Uratok a tanítást, hogy így lesz ez a földön, mert Atyám elküldi angyalait, hogy kiválogassák az igazakat a gonoszok közül. Az igazak ugye a Mennyei Országba fognak jutni, hisz arról szólt a tanítás, hogy milyen a Mennyei Ország, és hogyan szeretnék oda jutni. A gonoszok, akik nem törődnek csak önmagukkal, senkire és semmire nincs szükségük, és úgy is élik az

életüket, az angyalok, mikor kiválogatják őket, tüzes kemencébe dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás van jelen.

Ez után tanítványaimra és a nép sokaságára tekintek, és megkérdeztem tőlük:

– Megértettétek ezt a tanítást?

– Igen – felelték.

S erre Én felkészítem őket, hogy vannak olyan írástudók, akik a Mennyeik Országának történetéről olvasva úgy tanítanak, mint egy családapa, aki neveli gyermekeit, és elő tud venni régit, újat, hogy megerősítse őket a mindennapokban.

Fontos ezen elgondolkodni, hogy én hogy akarom élni az életemet, hogy Mennyei Atya gyermekeként, Jézus Krisztus Urunk testvéreként, és ismételten mondtam azt, hogy az Édesanya gyermekeként, és kialakítom úgy az életemet, hogy a Mennyeik Országába juthassak, hogy megkaphassam én is azt a kegyelmi ajándékot, amellyel a Mennyei Atya megajándékozhat bennünket, és amikor helyet foglalhatok az igazak között a Mennyeik Országában, és nem a pokolba megyek a gonoszokkal, ahogy itt mondva van, hogy a tüzes kemence. De a tüzes kemencét lehet úgy is értelmezni, hogy le, a sötétségbe, a pokolba megyek, mert ott van helyem. Tehát úgy éltem az életemet, nem volt szükségem az Atyára, a Fiúra, a Szentlélekre és az Édesanyára, aki által tudom kialakítani az életemet a mindennapokban és a mindennapokhoz.

S ezeken kell elgondolkodni, hogy én igaz testvér akarok-e lenni, Atya gyermekeként és Jézus testvéreként, vagy gonosz akarok lenni, akit az angyalok kiválogatnak, és az után a tüzes kemencébe vetik. Mert órájuk nincs szükség a Mennyeik Országában. Oda csak az igazak mennek, akik hisznek abban, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok a tanításomat úgy adom nektek, hogy azt felismerjétek és elfogadjátok, mert Engem az Atya küldött hozzátok, és azért, hogy taníthassalak, és a tanításom által felismerjétek, kövessetek, és a követés útján, amelyet megmutatok számotokra, az a Mennysországba vezet. De mire oda értek, addig jelen van ugye a földi élet, amellyel szintén úgy kell élnünk, hogy igaz testvérekké váljunk, mert ha az angyalok eljönnek, hogy kiválasszák az igazakat, akkor mi is azok között foglalhassunk helyet, és velük együtt haladhassunk ezen a meghívott úton, mondhatjuk azt, a Fény útján, amely az Atyához vezet, a Mennysországba.

Hisz ha csak az évforduló ünnepére gondoltok egy pillanatra, az idén csak egy pillanatra említettük meg, mikor kiválasztott Mária testvéremet is, hogy felvigyem a Mennysországba, és megmutassam neki azt a helyet. És ugye emlékeztek, mit mondott?

– Már nem is akarok visszajönni. Itt olyan jó, olyan szép, olyan nyugalom és béke van!

Pedig csak egy rövid időre adtam meg neki ezt a kegyelmet.

S ezen el kell gondolkodni, hogy a földi életemet úgy próbáljam kialakítani, hogy ha majd eljön az a pillanat, hogy el kell indulnom, akkor valóban a Fény

útján a Mennyországba juthassak, ahol helyet készítenek számomra az igazak között.

Így áradjon reátok e tanításommal kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, és tudjon segítséget nyújtani a tanítás, hogy hogyan akarom élni az életem a magvetőben, hogy törekszem a száz százalékos termésre, ne elégedjünk meg a harminc- vagy a hatvanszorossal. És törekedjek arra, hogy a Mennyországba juthassak az igazak közé, amikor az angyalok kiválasztanak.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltsé el szíveteket, lelketeket, segítsen gyökeret verni bennetek, hogy a felismerésben tudjad, hova tartozol, és kit követsz, és hova szeretnél jutni, amikor az angyalok eljönnek az igazakért, hogy hova tartozzál.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!